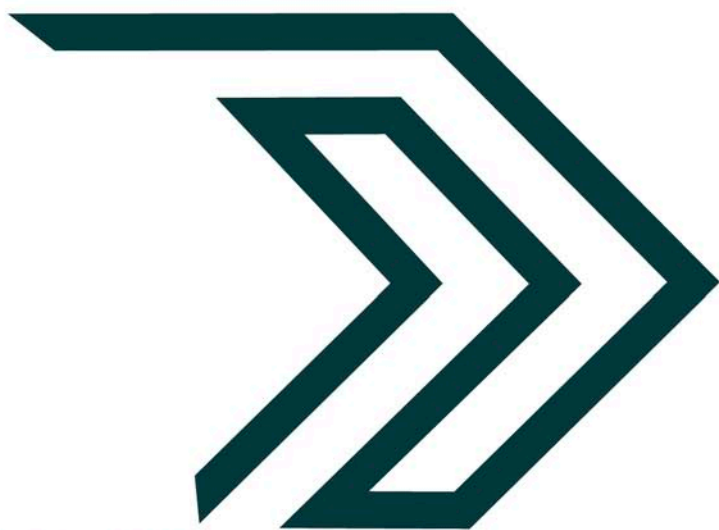

MILJONI DOLLARI HARJUMUSED

10 lihtsat sammu,
kuidas saada elult kõik,
mida tahad

ROBERT RINGER

Originaali tiitel:

Robert Ringer

Million Dollar Habits: 10 Simple Steps to Getting Everything You Want
in Life

2014

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

Tõlkinud Ketlin Tamm

Toimetanud Viivi Variksaar

Korrektuuri lugenud Mari Mets

Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2014 by Robert Ringer

All rights reserved.

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2019.

B09367519

ISBN 978-9949-82-479-3

Kõik kirjastuse Ersen raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest

www.ersen.ee

Minu perele

Sisukord

<i>Eessõna</i>	9
<i>Sissejuhatus</i>	11
1. peatükk. Tegelikkuse adumise harjumus	15
2. peatükk. Suhtumisharjumus	35
3. peatükk. Perspektiiviharjumus	55
4. peatükk. Käesolevas hetkes elamise harjumus	75
5. peatükk. Kõlblusharjumus	97
6. peatükk. Heade inimsuhete harjumus	113
7. peatükk. Lihtsuseharjumus	139
8. peatükk. Luuserite elimineerimise harjumus	159
9. peatükk. Enesedistsipliiniharjumus	181
10. peatükk. Tegutsemisharjumus	213
<i>Autorist</i>	231

Eessõna

Üks sagedamini esitatavaid küsimusi minu seminaridel on: „Kui võtta arvesse teie praeguseid teadmisi, kas muudaksite võimaluse korral midagi oma varasemates raamatutes?“ Mis küsimus! Loomulikult muudaksin. Niisama hästi võiks küsida, kas ma olen elus või surnud.

„Kõik me oleme teel suuremate teadmiste omandamise poole,“ ütles Don Shimoda, messias Richard Bachi teosest „Illusioonid“. Inimesel oleks raske, kui mitte võimatu õppida ja areneda, säilitades muutumatu mõtlemise. Ehkki minust pole saanud paadunud kommunisti ega ennastohverdavat munku, püüden jätkuvalt oma filosoofia täiustamise poole.

Veelgi keerulisem küsimus, millega hiljuti minu poole pöördui, on: „Kuidas te oma tegevusala määratleksite?“ Huvitav küsimus, mille peale ma polnud varem mõelnudki. Pärast umbes kahekümnesekundilist mõttepausi vastasin: „Ma tegelen püüdlusega elust sotti saada ja oma tähelepanekuid kaasinimestele võimalikult lihtsal kujul edastada.“ Järelikult olen vähemalt ühe definitsiooni järgi filosoof, sest filosoof on keegi, kes mõtleb eesmärgiga elust sotti saada.

Milline suurepärane amet. Milleks töötada enda äraelamiseks, kui on võimalik piirduda päevad läbi mõtlemise ja trükkimisega?

Muidugi riskib inimene seejuures hulluksminekuga, mida minul õnnestus vältida, enne kui Los Angelesse kolisin. (Ei keegi muu kui Freud hoiatas minusuguseid: „Inimene on haige, kui hakkab elu mõtte või väärtuse vastu huvi tundma.“) Aga kokkuvõttes on asi seda väärt, kui heidad pilgu töökuulutustele ja näed, kui palju supermarketites kaubapakkijatele makstakse.

See raamat on küllaltki täpne ülevaade minu mõtete arengujärgust täna päeval. Et õigele teele jõuda, astu rajale tähistusega „Muhud, sinikad ja armid“. Kui hoiad silmad ja meele avatuna ning liigud reipalt, võib sul õnnestuda tervet rida püüiniseid vältida.

Sissejuhatus

Minu raamatu esimene oluline eeldus on, et inimese edukus ei sõltu sellest, kui suure intelligentsuse või eriliste oskustega teda on õnnistatud, samuti ei mängi edupüüdlustes suuremat rolli ametlik haridus, raske töö ega õnnelikud juhused. Maailm on täis arukaid, kõrgesti haritud ja erakordsete oskustega inimesi, kes oma edutuse pärast lakkamatult nõrdimust tunnevad. On ka miljoneid selliseid, kes teevad elu lõpuni pikki kurnavaid töötunde, kuid surevad ikkagi vaesena.

Õnnelikke juhuseid tuleb inimeste elus aeg-ajalt ette, ilma et neid ära kasutataks või üldse märgataks. Kahtlemata tead ka sina kedagi, keda on tabanud erakordne õnn, aga kes pole suutnud seda edulooks vormida. Suure varanduse pärijad, kes on sisimas ääretult õnnetud või kaotanud kogu päranduse hooletu või vastutustundetult käitumise tagajärjel, on selle kurva nähtuse klassikalised näited.

Minu raamatu teine oluline eeldus on, et edu ja läbikukkumise vahe polegi nii suur, kui enamik inimesi kipub arvama. Olles isiklikult kogunud nii suurt edu kui ka läbikukkumist, võin enesekindlalt väita, et nende erinevus on üpris väike.

Ekstremaalne arvamus, et edukate ja edutute inimeste käitumises on tohtu vahe, süvendab miljonites inimestes väärarvamust, et edu

on mingisuguse kiivalt kaitstud saladuse teadasaamise tulemus. Juhul kui sinagi jagad seda arvamust, soovitan sul sellest vabaneda. Võin kinnitada, et edul pole erilist saladust.

Siit jõuame käesoleva raamatu kolmanda ehk viimase olulise eelduseni: edukas seisneb teatud lihtsate harjumuste mõistmises ja pühendunud täitmises, mis viib *alati* eduni. Ehkki see ei pruugi kõlada kuigi glamuurselt, tuleb arvestada kahe tõsiasjaga, mis muudavad eelduse üpris põnevaks: esiteks see toimib. Teiseks on võimalik uusi harjumusi kujundada igaihel, kes on valmis selle nimel pingutama.

Pea meeles, et elu pole midagi muud kui paljude edukate aastate kogusumma. Edukas aasta pole midagi muud kui paljude edukate kuude kogusumma. Edukas kuu pole midagi muud kui mitmete edukate nädalate kogusumma. Ja edukas nädal pole midagi muud kui paljude edukate päevade kogusumma. Sellepärast ongi igapäevane eduharjumuste juurutamine kõige kindlam viis omadega pikemas plaanis mäele jõuda.

Kasutades pesapallimetafoore, võib öelda, et edu pole nagu kiire kodujooks, vaid pigem korduvate heade löökide tegemine. Tippu jõuab see, kes mõistab kurikaga ümber käia ja suuri eksimusi vältida. Ja kui tekib ideaalne sööt, lööb ta palli väljakult minema.

Oluline on mõista, et kes igapäevaselt lööke ei harjuta, sel ei pruugigi tekkida võimalust kodujooksuks, kui ideaalne sööt viimaks saabub. Ehk teisisõnu: ei tohi muutuda laisaks. Harjutada tuleb iga päev.

Pealkiri „Miljoni dollari harjumused“ sümboliseerib harjumusi, millega kaasnevad positiivsed tulemused. Tulemusi saavutab igaiüks, olenemata oma tegevuse olemusest. Pangaröövel saavutab tulemusi. Inimene, kes keeldub tööle minemast ja elatub abirahadest, saavutab tulemusi. Ka hoolimatu ja ebaviisakas inimene

Sissejuhatus

saavutab tulemusi. Aga ükski neist ei saavuta häid tulemusi. Niisiis pea meeles, et iga kord, kui vihjan oma raamatus tulemustele, pean silmas neid, mis on pikemas perspektiivis sinu parimates huvides.

Veel üks märkus: olgugi et harjumused, mida ma selles raamatus lahkan, on suhteliselt lihtsad, ei tähenda see, et nende omandamine ja järgimine ei nõua sinupoolset pingutust. Ma ei õpeta lihtsaid väärtusi. Õpetan neid, mida pean tõeseks.

1. PEATÜKK

Tegelikkuse adumise harjumus

Tegelikkuse adumine on kõigi teiste eduharjumuste alus. Et selles raamatus kirjeldatud ideedest, strateegiatest ja informatsioonist sulle võimalikult palju kasu oleks, on äärmiselt oluline omandada tegelikkuse adumise harjumus. Kui mõni juhuslik saatuse vingerpuss välja arvata, jõuavad tegelikkust puudulikult tajuvad inimesed harva positiivsete tulemusteni. Ehkki paljud selles peatükis välja toodud punktidest võivad tunduda endastmõistetavad, võib juba see asjaolu luua kerge takistuse, sest inimestel on kalduvus ilmselgeid asju ignoreerida. Mõistuse tasandil võime nõustuda millegagi, mis on ilmselge, aga kui on aeg tegutseda, kipume mõistust alla suruma ja juhinduma hoopis emotsioonidest.

Kasutan sõna *emotsioonid*, sest tegelikkus on miski, mille suhtes inimesed kipuvad väga emotsionaalseks muutuma. Häda on selles, et tegelikkus pole midagi muud kui tõde, või nagu hoiatas 17. sajandi jesuiidist preester, tark ja pragmaatiline Baltasar Gracián: „Massid jälestavad tõde.“ Selle asemel üritatakse väänata tõeks seda, mida armastatakse – säärane enesepettuslik praktika tagab peaaegu kindlasti pettumuse ja ebaõnnestumise.

Paraku elab suurem osa inimestest ebatõelises maailmas, see tähendab, et mõttes luuakse endale maailm, tuginedes isiklikele

eelistustele, mitte tegelikkusele. Aeg-ajalt kipume me kõik omandama humorist Ashleigh Brillianti filosoofiat: „Olen lakanud otsimast tõde ning jahin nüüd hoopis head unelmat.“

Inimesed ütlevad sageli: „Aga see on *minu* tegelikkus. Iga inimese tegelikkus on erinev.“ Vale. Tegelikkus on kõigile ühesugune. On olemas üksainuke tegelikkus. Erinev on üksnes inimeste reaalsustaju. *Taju* all pean silmas oskust tõlgendada korrektset sündmusi, mis sind ümbritsevad, võimet aduda erinevust tõelisuse ja ebatõelisuse, faktide ja väljamõeldiste, toimiva ja mitetoimiva vahel. Puudulik reaalsustaju on peaaegu alati hävitava ja vahel koguni saatusliku mõjuga.

On äärmiselt oluline, et inimene mõistaks nii intellektuaalsel kui ka emotsionaalsel tasandil, et tegelikkus ei ole see, millisena ta soovib asju näha või missugusena need näivad, vaid see, missugused need päriselt on. Inimesel, kes ei suuda neid eristada, on praktiliselt võimatu langetada otsuseid, millel on positiivsed tulemused.

PÕHIMÕTTED

Selles peatükis on põhimõtte sünonüümiks loodusseadus, mitte inimeste seadus. Enamik inimeste loodud seadusi pole midagi enam kui seaduslikuks muudetud rünnak rahulike üksikisikute iseseisvuse vastu ning sel on harva pistmist loodusseaduse, tegelikkuse või väärtushinnangutega. Inimeste loodud seadus, näiteks Parkinsoni seadus, ei ole tõeline põhimõtte selle sõna vääramatus tähenduses. See on lihtsalt tähelepanek inimlike kalduvuste kohta. Parkinsoni seaduse puhul on tegemist üksnes meie isiklike tähelepanekutega, mis viivad meid järeltulele, et kulud kipuvad kasvama koos sissetulekuga.

Tõelise loodusseaduse tähtsaim omadus on, et seda ei saa luua ega muuta. Probleem tekib siis, kui inimesed keelduvad leppimast

asjaoluga, et neid põhimõtteid on võimalik üksnes avastada, ja tahavad uskuda, et neid on võimalik ise luua.

Võtame näiteks gravitatsiooniseaduse. Isaac Newton ei ärganud ühel hommikul ega otsustanud välja mõelda seadust, mille kohaselt õun, kui ta selle kakskümmend korda puu otsast alla viskab, kukub üheksateistkümmel korral maha ja tõuseb ühel korral õhku. See on muidugi naeruväärne. Selle asemel *avastas* ta katsete käigus, et kui ta pillab õuna kakskümmend korda puu otsast alla, kukub see kahekümmel korral maha. Niisiis avastas ta gravitatsiooniseaduse ehk põhimõtte.

Järelikult on põhimõtte tegelikkuse olemus. See on, nagu on, ja meie asi on seda avastada. Proovida luua isiklikku tegelikkust on ühtviisi mõttetu ja hävitav. Sul on mõistagi õigus uskuda, mida soovid, kuid tegelikkus ei ole vaid osaliselt rakenduv. See annab ühtviisi negatiivseid tagajärgi nii heatahtlikele võhikutele kui ka pahatahtlikele ja kangekaelsetele isikutele. Tegelikkus pole kellelegi heade kavatsuste eest erandit teinud. Niisiis on korrektse reaalsustaju puhul oluline järjepidevus.

Elementaarne edupõhimõte

Avastamata loodusseadusi on lõputul hulgal, kuid õnneks ei pea sa neid kõiki üksikasjalikult tundma, et oma suurimate eesmärkideni küündida. Siiski eksisteerib üks seadus, mida pead läbi ja lõhki tundma ning millest kõigis oma tehingutes vääramatult juhinduma. See, millele ma viitan, on ülim ja vääramatu loodusseadus, tegelikkuse alus: tegudel on tagajärjed.

Kui ma sind tõukan (tegu), peab midagi juhtuma. Tekib tagajärg. Võib-olla sa kukud, komistad või vähemalt tunned keha vastas survet. Võid minu peale vihastada, eemale kõndida või mind vastu tõugata. Iva on selles, et ma ei saa põgeneda oma teo tegelikkuse eest, olgu see kuitahes tähtsusetu, aga sel on ikkagi